

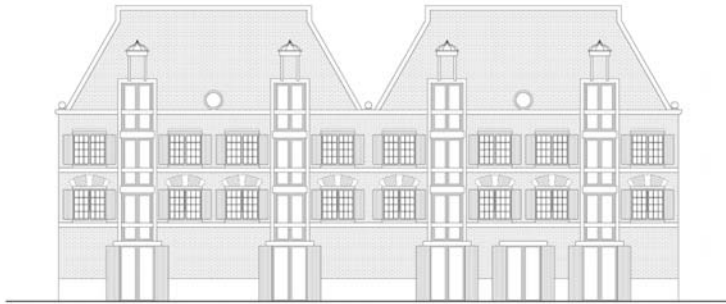
Daar waar historisch Amsterdam en de moderne stad elkaar ontmoeten, heeft Ronald Janssen architecten een stoer gebouw ontworpen dat contrasteert noch opgaat in haar omgeving. Rijdend over de drukke Foeliestraat trekt het gebouw de aandacht, maar is het niet meteen duidelijk dat het hier gaat om een woongebouw met bedrijfsruimte. Achter een ferm, bakstenen raster, kijken zes appartementen weids uit over de zestiende-eeuwse stad, met het Scheepvaartmuseum als hoogtepunt. Zonder hierbij gestoord te worden door het voorbijrazende verkeer.

Omarmd door een pakhuis dat ooit is gebouwd voor de Verenigde Oost-Indische Compagnie (VOC), kan het gebouw niet anders dan zijn historische context respecteren. Naast de andere, hogere, panden aan de Foeliestraat, lijkt het in maat en profiel een hedendaags verlengstuk van het pakhuis. De horizontale betonnen gevelbalken refereren aan de houten balken in kopgevel van het monument. Tegelijkertijd ontstaat dankzij de symmetrische opbouw en het grijze, bakstenen raster met diepe neggen dat over de kap tot in de nok is doorgezet, een eenduidig gebaar aan de drukke verkeersader.

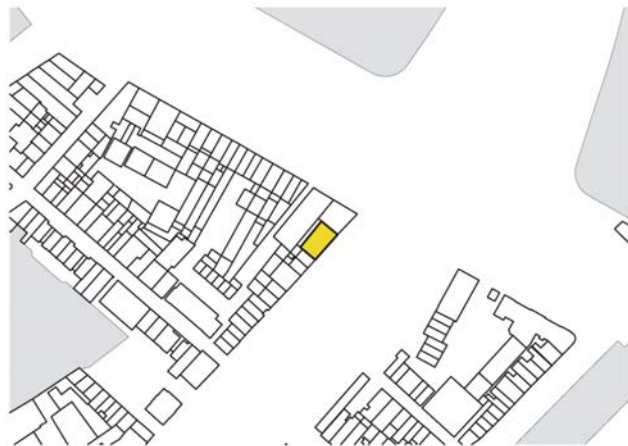
De opvallende bakstenen voorgevel weert het geluid van het verkeer dusdanig dat het functioneert als een geluidsscherm. Hierdoor kan de gevel erachter grotendeels uit glas bestaan. De kozijnen zijn uitgelijnd achter het bakstenen raster, zodat de niet te zien zijn, maar tevens omdat glas beter geluid weert dan aluminium kozijnen. Een dichtere gevel bouwen was gemakkelijker om aan het Bouwbesluit te voldoen, maar als het gaat om wooncomfort is daglichttoetreding voor Janssen essentieel, net als de mogelijkheid om de buitenlucht binnen te laten. Een deel van de gevelhoge glazengevel is daarom te openen door ramen achter de penanten te schuiven.

In de plint bevinden zich naast elkaar een bedrijfsruimte en de fietsenstalling die zich uitstrekken over de gehele breedte van de kavel. Om de woningen erboven ook aan de achterzijde te voorzien van daglicht en niet tegen het achtergelegen monument aan te bouwen, is bovenop de begane grond een smalle patio gemaakt. Aan deze twee meter brede, geluidsarme buitenruimte grenzen alle slaapkamers waarvan enkele met een balkon.

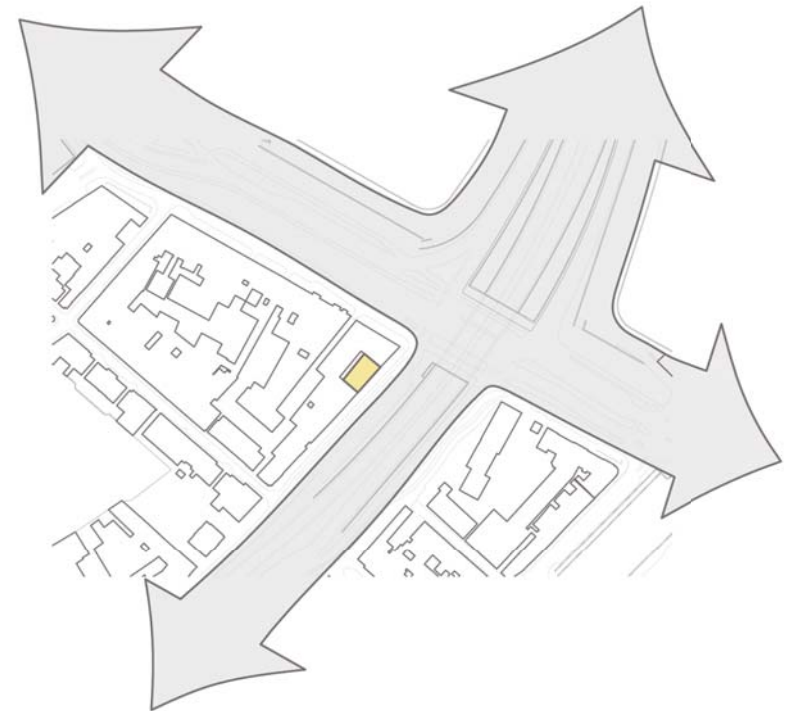
Zo ferm als het gebaar is, zo zorgvuldig is nagedacht over elk detail van Foeliestraat 2-4. Hoe dichterbij je komt, hoe meer je ziet. Zo is het huisnummer meegenomen in de bekisting waarin het grindbeton is uitgehard. En is gemetseld met de kopse kanten en strekken van de bakstenen. Ook is de bakstenen voorgevel overal even hoog, terwijl het maaiveld schuin oploopt. Door het gebouw op een sokkel te plaatsen is het hoogteverschil subtiel opgelost. Om de entree te accentueren is de sokkel daar opgetrokken. Het resultaat is een stevig en bij nadere inspectie verrijnd woongebouw dat zich behoedzaam losmaakt van de innige omhelzing van het pakhuis, zonder haar geweld aan te doen.

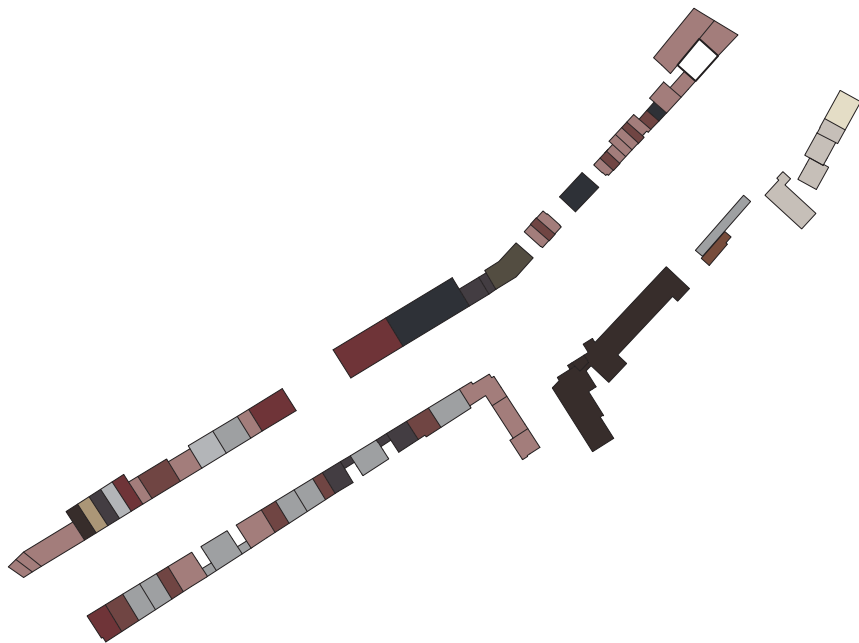

context is 16e eeuwse stad met oude verkaveling en monumenten

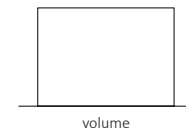

context is naoorlogse stad met grote gebouwen, brede wegen en tunnels

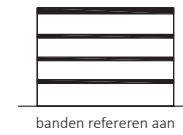

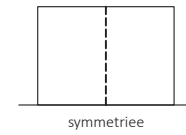
foeliestraat- valkenburgerstraat- kleurenschakering

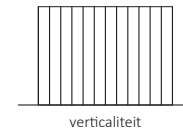
volume

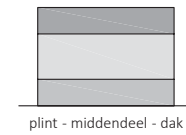
banden refereren aan
naastgelegen monument

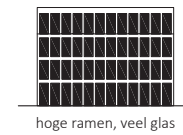
symmetrie

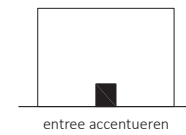
verticaliteit

plint - middendeel - dak

hoge ramen, veel glas
zicht op stad

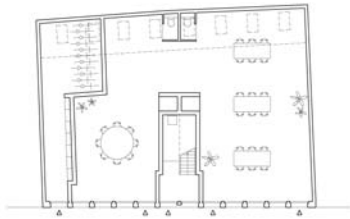

entree accentueren

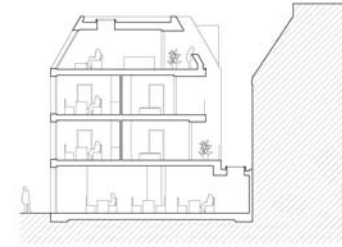

geluidwerende gevel
minimaal 20% dicht

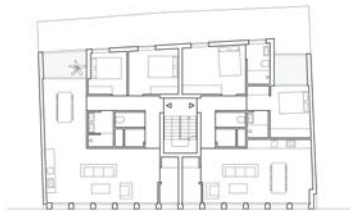
concept

0

1

2

3

